



СВИРЧО.

Пустата ми свирка,
 Ни яде, ни пие,
 А пъкъ като писне,
 Свѣтъ ти се завие!

Скокнатъ всички въ кжши—
 Бре, какво е чудо —
 Шаро, Маца, баба
 Завъртятъ се лудо.

Пустата ми свирка,
 Какъ ги тъй нарежда!
 Но защо ли тато
 Криво ме поглежда?

— Млъкъ тамъ, свирчо-глупчо,
 Писнаха уши ми. —
 „Свирчо“, туй пъкъ шо е,
 Сякашъ нѣмамъ име. . .

Свирката си свири,
 Всички въ кжши скачатъ,
 А на менъ се каратъ,
 Докатъ ме разплачатъ.

Калина-Малина.